Minister Spraw
Wewnętrznych i Administracji

BMP.0724.2.5.2026

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu RP

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo[1] przekazujące oświadczenie[2] Pana Senatora Stanisława Gawłowskiego *w sprawie zagrożeń związanych z nieuprawnionym wykorzystywaniem dronów w pobliżu obiektów infrastruktury krytycznej*, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Uprawnienie do zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, ówczesnego Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celnej i Służby Więziennej, strażnicy Straży Marszałkowskiej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych otrzymali na mocy art. 126a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - *Prawo lotnicze*[3], wprowadzonego ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. *o działaniach antyterrorystycznych*[4], która weszła w życie 2 lipca 2016 r. Uprawnienie to, zgodnie ze znowelizowanym art. 47 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. *o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej*[5], mogło być realizowane przy użyciu broni palnej. Od tego momentu wszystkie uprawnione służby, w tym służba ochrony lotniska, zgodnie z nadanymi im uprawnieniami mogą podejmować działania związane z przygotowaniem do realizacji tego zadania, w tym dokonywać doposażenia w niezbędne w tym celu środki.

Ustawą z dnia 24 stycznia 2025 r. o zmianie ustawy – *Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw*[6], której przedmiotem było dostosowanie prawa do przepisów unijnych regulujących wykorzystanie bezzałogowych statków powietrznych, uprawnienie do zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem zostało rozszerzone o możliwość zastosowania środków przymusu bezpośredniego.

[1] z 24 września 2026 r., sygn.: BPS/043-64-1763/26
[2] złożone 22 września 2026 r.
[3] Dz. U. z 2025 r. poz. 1431, z późn. zm.
[4] Dz. U. z 2025 r. poz. 194, z późn. zm.
[5] Dz. U. z 2026 r. poz. 244, z późn. zm.
[6] Dz. U. poz. 179 - akt jednorazowy

ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa, Polska

Katalog przypadków, w których bezzałogowy statek powietrzny może zostać zniszczony albo unieruchomiony albo nad jego lotem może zostać przejęta kontrola został ujęty w art. 156ze ustawy *Prawo lotnicze*.

Natomiast przepisy art. 33a-33c ustawy *o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej* wskazują środki możliwe do stosowania w celu zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego, bezzałogowego obiektu pływającego lub bezzałogowego statku lądowego.

Ponadto ustawą z dnia 29 maja 2026 r. *o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw*[7], w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. *o zarządzaniu kryzysowym*[8] dodano art. 6zj, zgodnie z którym operator infrastruktury krytycznej, w celu zapewnienia ochrony infrastruktury krytycznej, m.in. w przypadkach, o których mowa w art. 156ze ust. 1 ustawy *Prawo lotnicze*, ma możliwość zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze.

Zgodnie z art. 6ze ustawy *o zarządzaniu kryzysowym* operator infrastruktury krytycznej zapewnia jej ochronę przez wdrażanie adekwatnych do wyników przeprowadzonej analizy zagrożeń rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa fizycznego w formie ochrony fizycznej lub zabezpieczeń technicznych uwzględniających systemy kontroli dostępu, bezpieczeństwa technicznego oraz bieżącą współpracę z organami zarządzania kryzysowego, służbami, strażami i inspekcjami oraz Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przez sporządzanie, przekazywanie oraz odbieranie informacji o zagrożeniach zakłócających lub mogących zakłócić funkcjonowanie infrastruktury krytycznej.

Aktualnie, stosownie do art. 6ze ust. 4 ustawy *o zarządzaniu kryzysowym*, są prowadzone prace nad rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, technicznego, osobowego, cyberbezpieczeństwa, prawnego oraz ciągłości działania infrastruktury krytycznej[9], niezbędne do wdrażania rozwiązań w ww. obszarach.

Obowiązujące przepisy prawa pozwalają reagować na zagrożenia nie tylko służbom, ale również pracownikom specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych powołanych do ochrony obiektów.

Działania służb, w szczególności Policji, w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej oraz innych obiektów i urządzeń wpisanych do ewidencji prowadzonych na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z 22 sierpnia 1997 r. *o ochronie osób i mienia*[10] przez wojewodów, mają charakter wspomagający. W przypadku możliwości zaistnienia lub wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym lub

[7] Dz. U. poz. 815
[8] Dz. U. z 2026 r. poz. 574, z późn. zm.
[9] Wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów numer RD301
[10] Dz. U. z 2025 r. poz. 532, z późn. zm.

ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa, Polska

dywersyjno-sabotażowym służby realizują działania mające na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa. Mając na uwadze fakt, że obecnie obowiązuje drugi stopień alarmowy BRAVO, zgodnie z ustawą *o działaniach antyterrorystycznych*, Policja jest zobowiązana do dokonywania sprawdzeń zabezpieczeń w obiektach tej infrastruktury.

Warto także podkreślić, że wspomnianą ustawą *o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw* dokonano, m.in. zmian w ustawie *o działaniach antyterrorystycznych*, ukierunkowanych na usprawnienie działań wykonywanych przez Policję w odniesieniu do infrastruktury krytycznej i innych obszarów i obiektów, które mogą stać się celem działań o charakterze terrorystycznym, poprzez stworzenie podstaw prawnych dla Policji do ich fizycznego zabezpieczenia. Rozszerzono również zakres stosowania ustawy *o działaniach antyterrorystycznych*, obejmując nim nie tylko obiekty infrastruktury krytycznej, lecz również pozostałe obiekty i obszary podlegające obowiązkowej ochronie na podstawie wpisu do ewidencji wojewodów. W tym zakresie umożliwiono Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wydawanie poleceń kierownikom tych jednostek, mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniom o charakterze terrorystycznym i minimalizację skutków w przypadku ich wystąpienia.

Podkreślenia wymaga także fakt dokonania zmian w ustawie z dnia 4 września 2008 r. *o ochronie żeglugi i portów morskich*[11] oraz w ustawie *o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej*, wprowadzających podstawy do niszczenia, unieruchamiania lub przejmowania kontroli względem bezzałogowych obiektów pływających i lądowych, m.in. zagrażających infrastrukturze krytycznej – na wzór rozwiązań obowiązujących od 2025 r. względem bezzałogowych statków powietrznych.

Ponadto stworzono umocowanie prawne do utworzenia i funkcjonowania Centrum Bezpieczeństwa Morskiego (CBM), które będzie działać w ramach struktury organizacyjnej Straży Granicznej. Powołanie CBM stanowi wyraz międzysektorowego i wieloinstytucjonalnego podejścia w odniesieniu do ochrony szeroko rozumianej infrastruktury morskiej. Poprzez zapewnienie stałego monitoringu i bieżącej oceny sytuacji dla tej infrastruktury, usprawnienie reakcji służb na potencjalne zdarzenia oraz zapewnienie efektywnego zarządzania kryzysowego z użyciem nowoczesnej technologii informacyjnej, przewiduje się zwiększenie odporności infrastruktury morskiej na wszelkiego rodzaju ataki, w tym przykładowo z wykorzystaniem dronów latających.

Jednocześnie należy wskazać, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji podejmuje działania mające na celu uzyskanie środków finansowych

[11] Dz. U. z 2024 r. poz. 597, z późn. zm.

ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa, Polska

dla Straży Granicznej i Policji na zakup urządzeń do nadzoru, wykrywania i neutralizacji bezzałogowych statków powietrznych.

Z kolei zasady finansowania zadań z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej zostały wskazane w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. *o ochronie ludności i obronie cywilnej*[12], a środki finansowe na ich realizację, wraz z podziałem na dysponentów, określa Program Ochrony Ludności i Oborny Cywilnej[13]. Zgodnie z art. 152 ust. 1 i 2 ww. ustawy koszty realizacji zadań określonych w ustawie są pokrywane w ramach środków będących w dyspozycji właściwych dysponentów części budżetu państwa.

Środki, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na finansowanie lub dofinansowanie organów ochrony ludności i podmiotów ochrony ludności w zakresie realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej, w tym na zadania o charakterze obronnym Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności na: tworzenie i utrzymanie zasobów ochrony ludności, w tym rozwój krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, ochotniczych straży pożarnych i podmiotów ochrony ludność (...). W przypadku, gdy operator infrastruktury krytycznej jest podmiotem ochrony ludności może uzyskać dotację od organu ochrony ludności na realizację zadań ochrony ludności i obrony cywilnej na zasadach określonych w ustawie.

Z poważaniem

z up. Czesław Mroczek
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymuje: Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

[12] Dz. U. poz. 1907, z późn. zm.
[13] przyjęty uchwałą nr 72 Rady Ministrów z dnia 27 maja 2025 r. w sprawie zatwierdzenia Programu Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej na lata 2025-2026 (M.P. poz. 541, z późn. zm.)

ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa, Polska